

ОСВІТНЬО-ВИХОВНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ПОВІСТІ ВОЛОДИМИРА ДРОЗДА «САМОТНІЙ ВОВК»

Тема психічної неврівноваженості або інших розладів психічної системи людини доволі важлива. Її вивчають не лише лікарі або психологи-науковці, проблема психологічного стану людини цікавить кожного. Звісно, можна стверджувати, що сучасний світ доволі егоїстичний і мало кого турбує стан іншої людини, тим паче якщо йдеться про її духовне здоров'я, однак, саме рівень духовності й моральності визначає рівень психологічного розвитку всього людства. Повість Володимира Дрозда «Самотній вовк» є одним із найяскравіших прикладів глибоко-психологічного твору в історії української літератури.

Психологізм повісті «Вовкулака», а саме такою була початкова назва твору Володимира Дрозда, полягає в зображенні або навіть похвилинному відтворенні на папері життя головного героя. Автор, використовуючи міфологічний мотив перетворення людини на вовка, крок за кроком розвінчує зло в героєві, втрату ним людської подоби в її найголовніших виявах - духовності й моральності.

Головним героєм твору є Андрій Шишига – простий кресляр. Людина з великими амбіціями і надзвичайними планами на майбутнє, якби не випадкова і як казав сам Андрій Шишига «трагічна і безглузда» смерть Пера Харлана (заступника директора установи).

Зображуючи головного героя Андрія Шишигу, прозаїк змальовує ланцюжок внутрішніх та зовнішніх трансформацій, що призведе до руйнування й перетворення людини на хижака, спочатку морально, а потім і фізично. Головною рисою характеру Шишиги є пристосуванство, яке письменник логічно і психологічно вмотивовує зв'язком із злом, у цьому випадку із злом для однієї людини.

Проте, образ Андрія Шишиги не є однозначним, і момент містики присутній у процесі його раптового – навряд чи поступового – перетворення на повну протилежність самому собі. Для того, щоб Харланів «демон» переселився в душу Андрія, він сам повинен був дати привід для цього.

Андрієве життя ніби розділилося навпіл у точці, коли помер Петро Харлан, і коли він говорить про себе колишнього та теперішнього, читач бачить вражаючий контраст. Тобто Андрій на підсвідомості відділяє своє «нове» життя від того, що було «до». У період «до» Андрій відчував та поводив себе так, як ніколи не зробив би Харлан: «Петро пробіг повз мене, але я не обернувся, бо милувався бабиним літом на гілці каштана за вікном».

Використані Володимиром Дроздом елементи морально-психологічного експериментування: роздвоєння особистості, незвичні сни, пристрасті – усе це робить повість ще яскравішою і захоплює читачів.

Отже, Володимир Дрозд у своїй повісті розповідає надзвичайну історію надзвичайної людини. Робота письменника пронизана містикою, та її найголовнішою ознакою є несподівано яскрава психологічна проблематика.